საქართველოს გაზეთი

ოკდომბრის ი დღესა ჩყით წელსა თბილისში.

Ho. 32.

ა.

საქართველოს უპირატესს მმართებლის და კავკასიის გუბერნიის წარდგინებით მმართებლის სენატისაგან ჰბრძანებით წარსრულის ივლისის თვ(ის) და ...ის რიცხვში თბილისის საკეთილშობილოს სასწავლებელში მყოფნი შეგირდნი ეგე სახელნი: დირექტორის თანაშემწებით ალმართლებულს კოლლეჟის ასესორს მურავიოვის ნაცვლადობის სიმეფნიკობა, მოქლე რაი: კოლლეჟის სეკრეტარს ალექსანდრე ლუმპინს ტიტულიარის სოვეტნიკობა და დუბერნსკის სეკრეტარს კაზინის ტიტულიარის კოლლეჟსკის სეკრეტრობა და სახელის არ მქონეს მიმღეარ ყოველს ...ის ლავიის მელიქოვს კოლლეჟსკის რეგისტრატორობა.

ბ.

საქართველოს უპირატესს მმართებლის და კავკასიის გუბერნიის წარდგინებით შამშადლის დისტანციის ალდარს ბრიგადირს იუსუფ აღას ბულღის ქეთევანსა და ვინც მონდომებისათვის მმართებლობისადმი რუსეთისა უმაღლესად ჰბრძანების შე მდგომი სახელი.

გ.

ჩინოვნიკის სამინისტრის მმართებლისაგან წარმოგზავნილ არიან საქართველოს სამოქალაქოსა და სამხედრო დეპარტამენტისადმი განსაკუთრებულად დაბეჭდილნი ქართულის თარგმანითურთ წიგნი (კეთილ შობილთ დრამთგანი). რომელიცა ჰქონდეთ მიღება მათი, მათ მოლომსრაითა გამოცხადდეს კანცელარიისა შინა მისა, და შეიძინონ თვითეულის წიგნისათვის ხუთსუთი აბაზი თვითო მული და ან ორის ორის რუბლი ასიგნაციით.

განცხადებანი.

ჩინოვნიკების ექსპედიციისაგან ცნობადება

ღენერალ ლეიტენანტს დიმიტრის, კოლლეჟსკის სოვეტნიკს ზურაბს, პოდპოლკოვნიკს ასლანს, პოდპორუჩიკს ლუარსაბს, ტიტულიარნის სოვეტნიკს დიმიტრის, გიორგის, იაკობს და სამხრალდოს თავადთ ორბელიანთა, რათამცა მათ დაუყოვნებლად წარადგინონ კანცელარიასა შინა მისის აღმატებულების ღუბერნატორის თანამდებობის აღმასრულებელის ღენერალ-მაიორის და კავალერის ხოვენისასა საბუთნი თავისნი ვითარცა აქვნდეთ მათ განსაკუთრებასა ზედა მათ მიწათასა რომელნიცა მესამმღერე პლეაარებენ დასანიშნელთა კოლონისტთათვის ბორჩალოს დისტანციასა შინა, მიწათათანა რომელთაგანნი მცირედიას ეწოდება კარანტინი ანუ თათრულად კურანტოს ვირეჯელი და სახელმწიფოს ცარიელს ადგილს საზღვრედ. საბუთნი იგი შემდეგ მისდ გარდათარგმნისა მათისა რუსულსა ენასა ზედა მათვე დაუბრუნდებათ და ვინა თუ იგინი, და ან მათგან ვინმე მინდობილნი კაცნი უნდა გამოცხადდენ ამ ოქტომბრის თვის იგი რიცხვში ხოლოს კამერალის და დაესწრნენ ჟამსა ღ ბერნსკის ზემოხსენებულისაგან მეჯლისის და საზინაარეში შემოსავლის მიწ დ გამიჯვნისასა.

იმპოლნიტელნის ექსპედიციისაგან მაწოვებულნი არიან ქვემოხსენებულის მამულების ხაზინის მოჯარადენი, რადგან ისინი საკუთარის ვალების მიუცემლობისათვის დადებულნი არიან საქვეყნოს გასასყიდლად.

ა.

ქუნანი გორში მცხოვრებლის გაბრიელ ღანდურიშვილისა გორის ქალაქის ბირჟულის ჩასცის მი-

რიგის კვარტალში მდებარე იმ ქვესის თუმნის თეთრის ფულის თავისის სარგებლით მუნებულის მცხოვრებთის ასაფური ქრისტიანის შემოსავალში მიუცემლობისათვის, იმისის გასყიდვის ვადა დანიშნული არის ოქტომბრის ოცსა და ოცდა ათსა და ნოემბრის თხუთმეტს რიცხვებში.

ბ.

სახლი თბილისის მცხოვრების ზურაბ მარტიროსოვისა თბილისის ქალაქის ბირჟულის ჩასცის მესამეს კვარტალში მდებარე იმ ორმოცის თუმნის თეთრის ფულისათვის, რომელიცა მართებს მას იერუსალიმის არხიმანდრიტის ბენედიქტის და გლეხის ქრისტესის, იმისის გასყიდვის ვადა დანიშნული არის ოქტომბრის ოცსა და ოცდა ათსა და ნოემბრის თხუთმეტს.

ცხრილი ამისა

გ.

სიმონოვიჩისა ოქსანდრის, რათა მოიძებნენ სამეგრელო ტყვე სევდარე ბიჭი და გრუზინის გრანადერის პოლკის სალდათნი იგორ სვიმონიშვილი მემშვიდე და ბარის ტიმოთემეს შვილი კუზმანიკოვი, რომელნიცა არა ცნობილ არს სადა წარხვეულან, და რომელთაცა ნიშანნი არიან ესენი მემშვიდე ტანით არის 2 ადლი და $6_{\frac{1}{4}}$ გოჯი და არის ხნით 39 წლისა და კუზმანიკოვი ტანით არის 2 ადლი და $7_{\frac{1}{4}}$ გოჯი და ხნით 22 წლისა.

დ'ა

მართებულის სენატის ბრძანებით აგვისტოს ჯუ. რიცხვითგან შემოგზავნით: იმერეთის სამღვდელოების საზინადარს კონდაკის ასეხსნას შინაელს ხუთასსეთისის ნადგომნის სიუჯდენიუმა და გორის უეზდის სახაზინის დაუღეცვბულს უნტურ ოფიცერს ჰეტრეს ჰოლუმარდენიეს მეათითხმეტე კლასის სახლი და სამსახურისგან განთავისუფლება.

ქართული ამბავი

შემდგომად მოლდავის გამარჯვებისა მანაკსა შინა ოდეს ლენკორანი შეკრებულიყვნენ, და ოდეს ულოცვიდნენ კელმწიფეს გამარჯვებას, ჰკვირობდნენცა ტყვეთ განძარცვულისა მოაზასა მისსა და მეწინამძღვრნი დმერთისა მადლობასა, რომელ სიუხვისთვის მეფისა არა რაი ვენოს, მაშინ ჰქონდა დიდმან მასულ-უფლოს ესრეთ: კეთილმოსურნეობისათვის მეფისა ჩვენისა, და სალოცავებმა ეგერ არ დაეზოგვათ უმჯობეს არა სიკეთისა, ვინძლო სიყვარულის და ტყვეთა
„ (უწყლებებლა ზღვისა) არა იყო წინად სიონისგან ჩვენის სიკეთისასა. — მარჯვენემან
„ ყოველთა უფლისასამან დამიცვა მე რათა
„ მესხნა რუსეთი და დამემტკიცებინა ამბარტა-
„ვანება კარლოს მეფისა. — მღვდელმან ამან მეფე-
„ ნიერებამან ჩვენმან განადიდეყოს სვეტი
„ რისა სახელოვნებითა. ეხლა სასიკეთოდ
„ განდგებისა მტრისა დიდებითა მამულისა ჩვენისა
„ და ამისთვს შევსწირეთ მადლობასა ჩვენსა
„ ღმერთსა დღეს ამას ნაპირისათვის.

ჰქონდა დიდი ესაუბრებოდა სასარგებლოსა სამღვთო შინა ბრიყვსა და ოხტყვრებანს მხურვალედ მეუბნებოდა მათ:

„ჩუენს ქვეყანას ჰქონი აზნაურნი, რომ მე ვუბრძანებდე მონათა ვითარცა ტყვეთა მე ვუბრძანებ ყმათა, რომელნიცა მორჩილ არიან უხაზოთადმი ჩემთა. უქმნი ეგე იმეროებმა-თვს მორის კეთილსა და არა სავნებელსა ხაკელმწიფოსა თვისსა. ამ გვარის ათავისუფლებას აქ ადგილი არა აქვს, როგორც მასა რომ კვლავ მეფსა შეაკავროს. ხალხს უნდა ვიცნობდეთ და იგი ემარაგებოდეთ, სავნებელის მხლევეელს და კეთილის მიმგონებელს უშიშრად შეუძლიანთ მიიღონ ჩვენთან თქმა, თქვენ ხართ ამის მოწამენი. სახარებელის გაგონება მე ყვანასხვნელისაგანაც მიამბეთ, კელნი ფერხნი და ენა შებორკილებული არა აქვსთ, ჩვენთან მოსვლა თავისუფლად შეუძლიანთ. მხოლოდ უსაქმობით არ დამაშმონ და ურჩად არ მიჰგვარონ დრო, რომელსაც თვით სათი ჩვენთვს მეტი არისო, არა კეთილის-მწოდვოთ და მორიგის-მიქმეთა ჩვენთა და მამულისათა თავისუფლად ყოფა არ მალუმბით იმათ ადგილსასაში ჰხჯილოთ, იგი არს თავისუფალი, ვინცა არა იქმს ბოროტსა და ემორჩილება კეთილსა. მე არა ვამჩნევდი მის მიერ მონებასა, ოდესცა მე კეთილის მოწადე მიუდრეკელი ვარ. ნება რომ მესხმისნი გულნი დიდად ენათო. ოდესცა ხსვას განისამრისით ემოს ყმათა ჩვენთა, შევიტყვებ მხედრობათა და მოქალაქობაში წვს, და ესწავლი ვაცოდნათ, არა მშუღვევისგან და არცა ვჰსტანჯავ, ოდესცა მართლ-მსაჯულება ჰსდევს ბოროტის მოქმედ სათვს საჯდელისა“.

ივან მიხაილოვიჩი გოლოვინი დიდ უყვარ-და ხელმწიფეს, და ჰსწყალობდა, იგი წარ-გზავნა ვენეციაში, რომ ესწავლა მას იქ ხო-მალდების შენება და ზომიერება მისის შეწყო-ბისა, და ეგრეთვე იტალიანური ენა. გო-ლოვინმა იცხოვრა იქ ოთხი წელიწადი. ოდესცა მოიწოდა იგი მუნიდგან, ხელმწიფეს ჰსურ-და, რომ შეეტყო რა ესწავლა მას, თან წაიყვანა იგი საადმირალტეტში, შეიყვანა ხომალდების შენობაზე და საოსტატოში, და უჩვენებდა რა მათ ჰკითხვიდა მას ყოველთავე, მაგრამ ჰპასუხმან დაანახვა, რომ გოლოვინმა არა რაიცოდა. უკანასკნელ პეტრე დიდმა ჰკითხა იტალიანური ენა მაინც ისწავლეო, გოლოვინმა აღიარა ესეც დიდ მწყრალად. ხელ-მწიფემ ჰკითხა აბა მაშ რას აკეთებდიო? გო-ლოვინმა მოახსენა ყოვლადუმოწყალესო ხელმწი-ფევ! მე ვჰსწევდი ჩიბუხსა, ვსვემდი ღვინოსა, მღეროდი, ბანქოზედ თამაშობას ვსწავლობდი და შინაიგან გარეთ მეტად გამოვიდოდი... თუმცა ხელმწიფე მრისხანე რაინდებოდა, მაგ-რამ იმისი მართალი თქმა და გულწრფელობითი აღსარება ასე მიიღო, რომ მისი მცონარება აღნიშნა ოდენ თავადის ბასის ტიტულით, და უბრძანა დახატვა ჩიბუხით გოლოვინისა, რომელი-ცა სურათზედ იყო, გარემოეწყო სამუზიკო საკრავები, და შორის გარდაეცა სამათემა-ტიკო და სხვანი იარაღნი ნიშნად მისა, რომ სწავლა მას არ მოსწონებოდა, და მხოლოდ ეს-წავლა მას ბანქოზედ თამაშობა. თვით მე ვნახე ხელმწიფესთან ეს სურათი, რომელსაც მისი დიდებულება ესაყვარლებოდა. ყოველსა ამას-ზედა გოლოვინი იმყოფებოდა საადმირალტეი-ტის სამსახურში დენერალ - მაიორობის ხას-ლოთი.

პეტრე დიდს უყვარდა იგი სწორსიტყვაობისა ერთგულებისა და ბუნებითი შემდლებელობისა-თვის. საუბართა შინა ხალხთა ბრძანე-ბდა ხელმწიფე თანაყოლოდა გოლოვინიცა, და მა-სლოდლად შორის ქვისთა ხუმრობით უწოდდა მას მეცნიერ კაცად, და ხომალდის ოსტატის მცოდნედ, ან ბასად.

ხელმწიფემ წოდება ბასისა მისცა გოლო-ვინს არა მხოლოდ საკვირვლისათვის, როგორც ზემოთ ითქვა, არამედ ხუმრობით უწოდდა მას ბასად, რომელიც ჰოლანდიის ენით ოს-ტატს ეწოდება. რადგან გოლოვინს ხომალდის ოსტატობა ვერ ესწავლა.

(ამისი შესრულება შემდგომში იქმნება)